

Új Lant

Az Újpesti Baptisták Lapja

2010. MÁJUS

XIX. ÉVF. 2. (129.) SZÁM

A gyülekezet születése... *Az első pünkösdi ünnepén áradt a Lélek!*

Korábban is olvastunk a Bibliában a Szentlélekről, akár már a teremtéstörténetben, hogy Isten Lelke ott lebegett a vizek felett! Isten emberei is megtapasztalták a Lélek munkáját, és Dávid okkal így imádkozik a bűnbánati zsoltárában: „Szentlelkedet ne vedd el tőlem!” Saul elhagyta az Úr Lelke – látható a következmény.

Péter apostol és szolgatársai örömmel, hittel, bátran, Szentlélekkel betöltve indulnak ki Jeruzsálem utcáira, és mondják, hirdetik a jó hírt, és tömegek vannak már körülöttük. Tízen, százan, ezren, több ezren, és egyre hömpölyög a tömeg, figyelnek a hallható, érthető ígére, és mintha az apostolokat betöltő Lélek megállíthatatlanul áradna tovább, minden hallgató szívének gátját áttörve...

És megszületett a gyülekezet. Az Úr váltságműve után megtartott nagy evangelizációt követően bekerítkezett 3000 ember. Vajon mit érezhettek az apostolok, amikor egyenként megálltak előttük az immár testvérek, hívők, és megvallották hitüket? Ismerős arcok, és soha nem látott emberek egyaránt lehettek a megtérők tömegében. A bekerítést végzők sokszor hálát adhattak, hogy ő is, hogy ő is közöttük van. Eddig közömbös volt, nem hallotta az Úr szavát, nem ismerte fel Őt, de könnyes szeme és ragyogó arca bizonyítja: döntött, megtért.

Mit érez a mai újpesti lelkipásztor, amikor fehérruhásokkal vonul be a gyülekezetbe, és hitük megvallását követően bekeríti őket? Hála van a szívemben, amikor látom az életváltozást és a korábban kemény szívek lágyulását, megtérést tapasztalok. A virágvasárnapi bekerítési alkalom is ezt jelentette. Amikor egyenként követnek a

bemerítőmedencébe a bekerítendő, tudom, életük legfontosabb döntését hozták meg, és segíthettek, részese lehetek annak, hogy a krisztusi parancs teljesüljön.

Hiszem, hogy aki elkezdte bennük a jó munkát, ő el is végzi azt. Abban is hiszek, hogy a krisztusi parancs és ígélet ma is teljesedik: térjete meg, merítkezete meg,

be, és veszitek a Szentlélek ajándékát! Mert pünkösdi aktualitása nem változott. Az Úr Lelke közöttünk van, bennünk él!

Legyen Isten áldása a virágvasárnap bekerített testvéreken, de az Úr vezesse a most elindult törekvőket is jelenlétével, Szentlelkével, hogy a gyülekezet az új tagokkal, testvéreinkkel még dinamikusabban szolgálhasson!

Mészáros Kornél
lelkipásztor

Belülről látja

*Darócba jöjj, ne díszes tálárba,
Isten a szívedet belülről látja.
Lát a maszk mögé is két napszeme,
takarhat bár a látszat szelleme,
a gyilkos hazugság éj-világa,
s elmerülsz vétked mocsarába.
Csak egy van, ami megmenthet, az Ige
hamisítatlan örök igazsága.*

Venyersán László

Életünk pünkösdjé

Pünkösöd előtt Jézus tanítványaira a csendesség és a visszahúzódottság volt jellemző. A felházban együtt voltak, szívükben igyekeztek feldolgozni azokat az eseményeket, amelyek a Mesterrel történtek. A golgotai események, a feltámadott Jézus megjelenése és a mennybemenetel ténye sokukat megpróbálta. Idő kellett ahhoz, hogy mindezt feldolgozzák magukban. Azt tudták, hogy egymáshoz tartoznak, hiszen mindnyájukat Jézus hívta el tanítványául, együtt tanultak a Mester iskolájában, és együtt eszméltek a kábulatból is, amikor megjelent számukra a Feltámadott. Együtt vették Jézus parancsát: „tegyetek tanítvánnyá minden népet”. De Jézus mennybemenetele után átmenetileg elhagytak érezhették magukat. A szívükben, ott visszhangoztak a Krisztus-szavak, de hiányzott egy készítés, egy belső erőtartalék ahhoz, hogy a misszióparancsot elkezdjék megvalósítani. Pünkösöd volt az a pillanat, amikor belső erőre kaptak az addig félénk tanítványok, hogy mindazt, amit Mesterük mellett megtanultak, továbbvigyék és továbbadják másoknak. A szívükben levő elhagyatottság

Isten felé kiáltott, és az első pünkösdön a Szentlélek szívükbe költözésével nem maradtak egyedül. A Szentlélek Isten töltötte be lényüket, és vele együtt a félelem helyett bátorság, a hallgatás helyett a bizonyosságtétel, a hitetlenség helyett hit költözött szívükbe, a széthúzás helyett megvalósult az egység közöttük. Pünkösöd fordulóponttá lett az életükben. Állandósult az Istennel való kapcsolat azáltal, hogy a szívükben immár maga az Isten lakozott. Ettől kezdve más emberekké váltak. Az Istennel való szoros kapcsolat tette mássá az életüket. Ekkor váltak igazán alkalmassá arra a munkára, amire elhívtak.

Pünkösöd ma is fordulópont a hívő ember életében. Azoknak, akik megismerték Istent, elfogadták Jézus Krisztus váltságát, találkozniuk kell személyesen is a meglevevítő Lélekkel, hogy mindennapi életüket átformálja. Pünkösdkor az Isten az ember mellé áll, és mindazt, ami addig csak vágy és jó szándék, megvalósítható valósággá teszi szívébe költözése által.

Megkülönböztetünk tehát pünkösöd előtti és pünkösöd után életeteket. Nem feltétlenül kapcsolódik ez az évenként megismétlődő emlékünnepehez. Pünkösöd együtt járhat a megtéréssel, együtt járhat egy szent elhatározással, egy őszinte bűnvallással, amikor engedelmesen engedjük, hogy szívünkbe költözzön az Isten, és irányítsa az életünket.

Pünkösöd, a Szentlélek bennünk lakozása nem szükségszerűen jár együtt egy eksztatikus állapottal, nem azonos egy könnyű lebegéssel. Pünkösöd nem az érzések sokasága, pünkösöd reális valóság! Belső erővel ruház fel arra nézve, hogy mindazt, amit megtanultunk Jézus lábainál, a gyakorlatba is átültessük. A Szentlélek tesz képessé mindarra, amit Jézus az ő „újszövetségi törvényében” a szeretetről tanított. Pünkösöd egyenlő a lélek egészségével. Pünkösöd napi kapcsolatot jelent az Istennel. Egy erős kézfogás, amely soha semmilyen körülményben nem hagyja elengedni az Isten kezét és az egymását sem. Benne valósul meg az a szent egység, amely az Istennek kezdettől fogva elképzelt akarata.

A pünkösdi szív újulása nélkül nem léphetünk tovább. Mindazt, amit pünkösöd után tehetünk csak meg, hiába próbáljuk pünkösöd előtt megtenni. Kudarcok halmaza lesz az. A pünkösödöt nem lehet megspórolni. Az isteni küldetést csak pünkösöd bátorságával végezhetjük el. A tanítványok is csak azután voltak tettekre képesek, „minekutána eljött rájuk a Szentlélek”.

Ez ma sincs másként. Pünkösöd átélése egy örök kézfogás Istennel. Ha úgy vesszük észre, hogy nincs előrehaladás, hogy egy helyben topogunk, kudarcral teli az életünk, ha végezzük a missziót, de nincs látszatja, ha versengés van közöttünk, és nem egyetértés, ha bántás van, de nincs megbocsátás, akkor még pünkösöd előtt járunk. Az őszinte megbánás, a buzgó szolgálat, az eredményes misszió, a testvéri szeretet megvalósulása viszont már a pünkösöd utáni élet biztos jelei.

Marosi Nagy Lajos

„Hálásak vagyunk az Úrnak!”

Mészáros Kornél lelkipásztor testvér visszaemlékezésének szerkesztett változata (2. rész)

Lelki közösségépítés a gyülekezetben

Az előljáróság által szőtt lelki háló által jobban figyelhettünk egymásra, az elmaradókra és a betegekre.

Létrejött és működik a *Házaskör Kulcsár Barnabás* testvérék vezetésével. Változó létszámban és helyszíneken találkoznak az ebben érintettek, hogy missziós és belső megerősödési célok megvalósulhassanak. A gyülekezetben lévő házasságban élők számára is fontos időnként mérlegre tenni kapcsolatukat társukkal, és ezek az alkalmak segítenek ennek jó megélésében. Felemás igában élők pedig elhívhatják a még nem hitben járó házastársaikat.

A *Baba-mama kör* a kisgyermekes anyukák találkozásának helye. A hozzánk tartozó fiatal nőtestvérek találhatnak választ kérdéseikre, és imádkozhatnak közösen erőért, bölcsességért a gyermekgondozás, nevelés kérdésében, és személyes életük különféle dolgaiért is.

Háziscsoportok is működnek a gyülekezeten belül, amikor heti rendszerességgel vagy ritkábban összejárnak testvérek, hogy imádkozzanak, Bibliát tanulmányozzanak, beszélgessenek. Ha erős háziscsoportsejtek működnek, az erősítheti a gyülekezet egységét. Nem a különbek gyülekezete ez, hanem az útkeresés, a megerősödés eszköze.

A *sport* is a kapcsolatépítés eszköze. Úgy hallom, hogy nagyon szeretetteljes „lerúgások” is lehetnek foci közben, mert nem a másik kegyetlen legyőzése a cél, hanem a mozgás, az egészségesebb életmód, és közben a küzdés gyakorlása. Missziós eszközként is működnek ezek az esti alkalmak.

Csoportos imaórák vezetnek bennünket a gondolkodásban, imádkozásban a hónap második és negyedik vasárnapján. Tanulmányoztuk, hogy mit mond a Biblia Istenről, aki lehet, hogy rejtőzködő, de mégis nyilvánvaló hatalommal, teremtető igével van jelen a világban. A csoportos bibliatanulmányozás módot ad a kérdések felvetésére, megvitatására is. Sokszor kevésnek bizonyul az egyórányi idő, olyan jó beszélgetések alakulnak ki.

Vasárnapi iskolai munka is folyik minden vasárnap reggel az imaóra idején. Öt csoportban korosztályonként tanulmányozzuk gyermekeinkkel a Bibliát. Időnként a gyülekezet előtt is megjelennek az istentisztelet kezdetén, hogy énekkel, aranymondással szolgáljanak. Anyák napján, karácsonykor és a gyermekbibliaköri tanítás évzáró alkalmán részletes szolgálattal állnak ki a gyülekezet elé. Ezen a nyáron is táboroztak – a gödöllői gyermekekkel együtt – Kétbodonyban.

Ifjúsági órát minden péntek este tartanak fiataljaink, ahol sok fontos kérdés kerül elő. A teológusok mindig aktívan bekapcsolódnak az ifjúsági munkába. Az ifjúsági evangelizáción *Merényi Zoltán* békési lelkipásztor szolgált. Jól sikerült a nyári tábor Dél-Dunántúlon is. Ha néha az ifjúság életében vagy velük kapcsolatban feszültség támadna, az a célunk, hogy helyreigazítsuk őket, és minden dolgunk krisztusi lelkülettel, szeretettel menjen végbe.

Énekkarunk minden vasárnap részt vesz az istentiszteleti szolgálatban. Ökumenikus találkozón is énekelnek, és az önkormányzat felkérésére is készséggel állnak szolgálatba. Gyakran kíséri zenekar is énekkarunk szolgálatát, szólóének vagy hangszeres szolgálatok is színesítik ünnepeinket. E látványos megjelenés mögött sok gyakorlás, tanulás van, amiért itt is köszönetet mondunk az ebben fáradozóknak.

Harangzenekarunk bejárja az országot. Viszik az újpesti gyülekezet köszöntését, jó hírét. A harangosok a különleges zenei szolgálat mellett énekel, verssel, bizonyágtételekkel is színesítik műsoraikat. A harangzenekar CD-je újból kiadásra került, mert annyira nagy volt iránta a kereslet.

Gyülekezeti lapunk, az *Új Lant*, az elmúlt évben öt alkalommal jelent meg *Marosi Nagy Lajos* testvér szerkesztésében. Elsősorban az újpesti gyülekezetéről és az újpesti gyülekezetnek szól. Igényes, hasznos kiadványt vehet kézbe az olvasó. Az újság *Papp Szabolcs* testvér grafikai ajándékának is ékes bizonyítéka.

A *Gyülekezeti Értesítő Somogyi Katika* szerkesztésében havonta nyújt kapaszkodót a programok sokasága között.

Honlapunk www.ujpest.baptist.hu címen olvasható. *Mészáros Péter* testvér frissíti folyamatosan a honlapot, így friss fényképekkel, igehirdetésekkkel, hírekkel áll minden érdeklődő rendelkezésére. Gyülekezetünk tagjai közül *Szommer Hajnalka* a *Van az úgy...* című, míg *Frittmann Lászlóné* a *Hang a függöny mögül* című könyvében tárta ki gondolatait az érdeklődők előtt.

Gyülekezetünk lelkiállapotát, valós helyzetét igazán Isten ismeri. Mi töredékes ismerettel annyit mondhatunk, hogy hálásak vagyunk az Úrnak azért, hogy az elmúlt esztendőt ajándékba adta nekünk. Megköszönve gondviselését mondunk köszönetet egymásnak is.

Mit ér a hívó ember szavazata?

Beszélgetés három generáció képviselőivel

Aki kérdez: *Simon Norbert*

Áprilisban tartották Magyarországon a négy-évente esedékes parlamenti választásokat. Gyülekezetünk testvéreit kérdeztük arról, hogy mit gondolnak e jelentős eseményről. Három korosztály képviselője mondta el véleményét ennek kapcsán a hívó ember felelősségéről és szerepéről.

Új Lant: *Isten ígéje arra biztat bennünket, hogy fáradozzunk a város jólétéért. Igaz ez talán az országgal kapcsolatban is. Mi a felelőssége az Újpesti Baptista Gyülekezet tagjának egy választáson, hiszen egy hívó ember szavazata is csupán csepp a tengerben?*

Frittmann László: Nem csupán a szavazásnál kezdődik a felelősség, hanem azt megelőzően. A múlt század háborúskodásai, nyomorúságos életvitele és a vallásüldözés, ha csomagolt formában volt is jelen, mégis szélsőségesen ellentétes volt a hittel. Ebből okulva arra lehetett számítani, hogy kilábalunk ebből, és különösen az 1989-es rendszerváltás érlelt ilyen elképzeléseket, de sajnos az utána következő két évtized nagyon elmentmondott ennek. Ez elgondolkodtató volt a választások előtt, és ennek gondolatmenetében érlelődött meg, hogy melyik pártot kellene támogatni, amelyik legközelebb áll a vallásos életvitelhez.

Kmethy Győző: Az első dolog, hogy mi is elmenjünk szavazni. A második, hogy megbeszélhetjük a családban, hogy ki hogyan szavaz, bár azért nálunk nem nagyon kellett senkit meggyőzni, hogy kire szavazzunk, mert elég egyértelmű volt. Tehát a fontos az, hogy az emberek elmenjenek szavazni.

Antal Áron: Matematikát tanulok, így tudom, hogy a nagyon kicsi parányok összessége egy sokaságot fog adni. Nagyon sokan úgy gondolkodnak ismerőseim között is, hogy: „miért menjek el választani, hiszen azon az egy-két szavazaton nem múlik?”. Ha valaki figyelte vasárnap esténként az eredményeket, láthatta, hogy nem egy szavazóköri pár száz szavazaton múlt az eredmény, és akár egy gyülekezeti létszám is megfordíthatja a szavazatarányokat egyik vagy másik jelölt javára. Mint magyar állampolgárnak, és mint reményeim szerint mennybéli állampolgárnak is kötelességem a város jólétéért munkálkodni.

Új Lant: *Az elmúlt években több olyan döntést is hozott a parlament (homoszexualitás, élettársi kapcsolatok), amivel szemben egyházunk is állást foglalt. Hívó emberként mit tehetünk, ha ezek a törvények szemben állnak Isten törvényével? Mindkettőnek próbáljunk eleget tenni, vagy Isten ígését válasszuk?*

Frittmann László: A Bibliában szó van arról, hogy támogatni kell a mindenkor kormányt, mert Isten rendelte a felsőbb hatalmasságot. Ez nem azt jelenti, hogy követni kell az adott hatalmasság minden egyes tagját vagy annak gondolkodásmenetét, különösen akkor, ha a parlament jelentős többsége istentelen. Nyilvánvalóan vannak törvények, melyek elengedhetetlenek minden országra, minden társadalomra tekintettel. Ugyanakkor Isten sem javasolja, hogy az istentelenek istentelen törvényét kövessük, ezért ebben ki kell állni, nemcsak a baptistáknak, hanem minden egyháznak, aki Krisztust vállalta urának, és aláveti magát engedelmisséggel.

Kmethy Győző: Ezek olyan törvények, amelyek szöges ellentétben állnak Isten törvényeivel, és attól, hogy törvénybe írták őket, még nem lettek helyesek és igazak. Ezeket nyilván nem kell követni. Amikor bátorítják az egyedül való életmódot, az egyneműek együttélését, a családon kívül élést, ezt nem kell követni, hanem a saját törvényeink szerint kell eljárni.

Antal Áron: Ifjúságim előkerült ez a téma évekkal ezelőtt, és egy megállapodást kötöttünk, hogy, amint Jézus Krisztus mondta, adjuk meg Istennek, ami Istené, és a császárnak, ami a császáré. Nem véletlen ez a sorrend, mert először Istennek adjuk meg, ami az övé. A Biblia törvénye, hogy a házasság egy nő és egy férfi között létesülő kapcsolat, amit a jó Isten köt egybe. Hiába mond ellent ennek egy világi törvény, mert akkor azt nem tudjuk elfogadni. Úgy gondolom, hogy azok a törvények, amelyek nincsenek ellentétben a Bibliával, illetve a Jézus Krisztus által adott törvényekkel, azokat tartsuk meg, a többi pedig vessük el, mert Jézus Krisztus nekünk a legfontosabb törvényt adta, hogy szeressük egymást.

Új Lant: *A választás eredménye egyértelműen azt mutatja, hogy a magyarok változást akarnak a politikában. Mi a hívó emberek szerepe ebben a változó időben, mert az emberek reménykednek, hogy a politika, változást tud hozni az életükben. Hol tudnak ebbe bekapcsolódni a gyülekezeti tagok, hogy az emberek reménységüket Istenbe vessék?*

Frittmann László: Valójában nehéz ilyenkor konkrétumot mondani, de van néhány elgondolásom, hogy milyen területen volna nagyon hatásos, ha sikerülne beindítani a változást. Az egyik a munkahelyteremtés, a másik az egészségügy és a harmadik az erkölcsiség. Ezt már az oktatással

együtt lehetne elképzelni, mert az oktatás területén is volna mit helyreállítani. Beszélhetünk arról, hogy milyen szintű legyen az oktatás, hol kellene változtatni tantárgyakon. Ez oktatási kérdés, de hogy az erkölcsnek milyen szerepe van az egészben, azt nem kell magyarázni. A csúcson van.

Kmethy Győző: Nagy várakozás volt az emberekben, mert sok minden rosszul ment az előző nyolc év alatt, amit az emberek elutasítottak. Azt reméljük, hogy sikerül újra újjáépíteni Magyarországot ebből a helyzetből, mint ahogyan sikerült a tártárjárás, az I. és II. világháború után is. Nem olyan a rombolás, mintha ellenség rombolt volna le mindent. Ennél sokkal mélyebben vannak a problémák: erkölcsileg, az oktatásban, az egészségügyben, a föld birtoklásában, tulajdonnélküliségben, kiszolgáltatottságban.

Antal Áron: A második forduló előtti ifjúságin, ami pénteken volt, egy lapocska került elem. „Szavazz Jézusra, válaszd Jézust, ő mindig megtartotta ígéreteit.” Megdöbbsentem, hogy milyen jó mondat ez, ezzel jól lehetne kampányolni. Azt vallom, hogy viselkedésünkben képviseljük azt, hogy mi Jézus Krisztuséi vagyunk. Például ha a „hal” jelű autósok nem vágnak be mások elé, engednek a többieknek, akkor bár ez semmiség, de látják rajtunk, hogy mások vagyunk. Ez a jó értelemben vett másság.

Új Lant: *A választási időszakban gyülekezetünkben is elhangzott néhány áldáskérő imádság országunk jövőjéért, a leendő miniszterelnök és kormány munkájáért. Szabad nekünk ilyen témákban is imádkoznunk?*

Frittmann László: Minden ember politizál, azok is, akik nem mennek el a választásokra. Örölnék annak, ha hívő emberek is bekerülnének a parlamentbe, és az igei elvárásnak megfelelően és hangnemben fogalmaznák meg az egyházak elvárását. Isten elvárja tőlünk, hogy imádkozzunk a felsőbb hatalmasságért, akár jó a helyzet, akár nem. Isten csak akkor hallhatja meg az imát, ha az elhangzik.

Kmethy Győző: Szerintem szabad ilyen témában imádkoznunk. Tudjuk, hogy az Úr dönt királyokat és tesz királyokat. Azt gondolom, hogy sokan azt szeretnék látni, hogy az emberek nem törődnek a politikával. Ugyanakkor tudjuk, hogy egy ország sorsa múlik azon, hogy milyen vezetői vannak. Egy jó vezető nagyon nagy ajándék, egy rossz vezető pedig nagyon nagy csapás. Mindenképpen imádkozhatunk azért, hogy jó vezetők legyenek, és azért, hogy az Úr áldja meg a munkájukat.

Antal Áron: Az iskolában sokat beszélgetünk arról, hogy kire fogunk szavazni, és sokan azt mondják, hogy ők programokat ütköztetnek. Én soha nem nézem a programokat, egyszerűen azt nézem, hogy ki milyen értékrendet mutat, képvisel. Én mindig értékrendekre adom le a szavazataimat. Úgy gondolom, hogy az, hogy a gyülekezetben imádkozunk bizonyos értékrendekért, ez egyáltalán nem baj, sőt szerintem kimondottan jó dolog, ha imádkozunk akár azért is, hogy annak a vezetőnek a jó Isten megadja az útmutatást.

Új Lant: *A gyülekezetben mintha tabu lenne a politikával nyilvánosan foglalkozni, vagyis elmondani véleményünket a társadalmi kérdésekről. Közben természetesen van véleményünk e kérdésekről. Hol van e gondolatoknak helye a gyülekezetben?*

Frittmann László: Ezt a kérdést úgy kellene megoldani, hogy hívunk egy előadót, aki biblikus szemlélettel vetné fel a témát, amihez hozzászólások is elhangozhatnának. Nem kifejezetten nyilvános istentiszteletre gondolok. Esetleg egy szűkebb körű lehetőség lenne ez. A mi feladatunk, hogy Istennel legyünk szoros kapcsolatban, és akkor már könnyebb lesz a célkitűzés és a várható megoldás is.

Kmethy Győző: Könnyebb személyesen beszélgetni. Azt gondolom, hogy akik úgy csinálják a politikát, hogy az emberek akaratát nem veszik figyelembe, nyilván örülnek annak, ha az emberek nem foglalkoznak a politikával, és erre bátorítják az embereket. Ami a mindennapjainkat érinti, azzal kell és lehet foglalkozni. Fontos, hogy az értékeket átadjuk, elmondjuk a körülöttnk élőknek, hogy mi az, ami értékes, és mi az, ami értéktelen, mi az, ami életre való, és mi az, ami életellenes.

Antal Áron: Én már abba a korba születtem, amikor a politikai hovatartozást felvállalni senkinek sem volt szégyen, de sokszor előfordult, hogy idősekkel mentem, és ha bírálatot mondtam, akkor azt mondták, hogy ne mondjam hangosan, mert elvisz a rendőrség. Az ifjúsággal és személyesen, kis csoportokban sokkal könnyebb ezekről beszélni. Persze ott is voltak megütközések, pedig csak arról beszéltünk, hogy menjünk el választani, még konkrét javaslatot se tettünk, hogy kire. Egy választást – ezt egy politológus barátomtól hallottam – nem úgy kell kezelni, mint egy társkeresést, hogy csak akkor állunk meg egy bizonyos pártnál, ha egy tökéleteset találunk. Akkor is ki kell valakik mellett állnunk, ha bár látjuk hibáikat, de mégis ők vannak a legközelebb hozzánk.

Emlékezzünk!

Huszár Lajosné
(született Vespeller Matild) 1925–2008

Édesanyám 1925. február 2-án született Kispes-ten egy 11 gyermekes család harmadik gyermeke-ként. Fiataléveiben a József utcai gyülekezet tagja volt fiútestvéreivel együtt. Aktívan részt vett a gyülekezeti életben, és tagja volt a József utcai pengetős zenekarnak.

A későbbiekben átkérte tagságát az újpesi gyülekezetbe, ahová haláláig tartozott. Nyugdíjba vonulása után nem mulasztott el egyetlen vasárnapi istentiszteletet sem. Hű maradt a József utcai gyülekezethez is, mert vasárnap délutánonként ott hallgatta az igét. Szívesen jött el minden ünnepi alkalomra, és részt vett mindig az idősekről megemlékező alkalmakon.

Fiatalkorában a Baleseti kórházban dolgozott, később pedig egy csecsemőintézetben 40 évet töltött el. Innen ment nyugdíjba, majd nyugdíjasként még legalább nyolc évet dolgozott ugyanitt. Nagyon szerette a gyerekeket, és innen patronált egy kislányt, Anikót, akit mindig elhozott az imaházba vasárnaponként, amikor nem dolgozott. Az aktív munka

befejezését követően is minden hétfőgén, illetve iskolai szünetekben hazahozta és gondoskodott róla a rá jellemző szeretetteljes szigorral. Ez a fajta kitartó törődés meghozta gyümölcsét, mert ma Ani kétgyermekes családanya, és kapcsolatuk mindvégig megmaradt. Kitartása, akarata, áldozatvállalása, munkabírása tiszteletet vívott ki iránta az őt ismerők körében. 37 éves korától (ekkor születtem) egyedül, egy fizetésből tartotta el az édesanyját, engem és később Anikót. Emlékszem, gyerekként minden hétfőgén, de gyakran hétközben is rendszeresen meglátogattuk közeli és távoli rokonainkat, amelyekre szeretettel emlékszem a mai napig. Később ezt az unokáival tette meg hétről hétre. Unokáit elhalmozta szeretetével, mindkét unokájának egyformán adott mindenből, szeretetből, édességből, de a szigorúságból is.

Mindig szívesen segített nekünk, és soha nem hárította el a segítséget, ha az unokákra kellett vigyázni, vagy értük kellett menni az óvodába, iskolába. Halála után sem felejtettük el, rendszeresen kijárunk sírjához és gondozzuk azt. Nemcsak évente egyszer, halottak napján, hanem rendszeresen szakítunk rá időt, hogy emlékezzünk rá. Egy-egy mondatát, szófordulatát a mai napig rendszeresen idézzük családi körben. Egy közmondás szerint csak az hal meg, akit elfelejtenek. E szerint ő nem halt meg, tovább él az őt ismerők szívében...

Huszár Erika

HÁZIASSZONYOK ROVATA

Hűség és alázat

Beharka Pálné (Monika néni) hatodmagával lelkipásztorsaládban nevelkedett. Nagypapja, Gerwich György az önállóvá vált újpesi gyülekezet első lelkipásztora volt. Férje (Pali bácsi) több mint ötven éve közöttünk szolgál orgo-

nistaként, így Monika néni sok szalon, régóta kötődik gyülekezetünkhöz, amelyhez hűségesen ragaszkodik és évtizedek óta szeretett otthonának tekintti.

Alázatosan, háttérbe vonulva végzi a hű segítő-társ feladatát közel hatvan éve Beharka testvér mellett. Sok ének és vers ismerője és tudója, egyik vezérmottója, mely átszövi életét, ekként hangzik:

„...dolgozni csak pontosan, szépen,
ahogy a csillag megy az égen,
úgy érdemes.”

Ezeknek a gondolatoknak a jegyében végzi otthon, a háztartásban, a konyhában is mindennapi munkáját. Náluk megfordult számtalan vendégének tapasztalata ez: pontosan, szépen és finoman főz Monika néni, mindig újít és kísérletezik az étkek készítése terén, így főztjei sosem válhatnak megszokottá és unalmassá a visszatérő vendégek és férje előtt, aki évtizedek óta töretlen lelkesedéssel beszél felesége konyhaművészetéről.

Kelt túrógolyók

200 g búzalisztet keverőtálba szítalunk, 1 tasak szárított élesztővel gondosan elvegyítjük, 75 g cukrot, 1 tasak vanillincukrot, sót, 3 csepp citromaromát, 1 tojást, 200 g tehéntúrót, 50 g olvasztott, lehűtött

margarint adunk hozzá. A hozzávalókat egy dagasztófejjel ellátott keverőgéppel először a legalacsonyabb, majd a legmagasabb fokozaton kb. 5 perc alatt eldolgozzuk. Ha a tészta ragadna, még egy kevés lisztet adunk hozzá (de ne túl sokat, a tészta maradjon lágy). Meleg helyre állítva addig kelesztjük, amíg láthatóan megnagyobbodik, ekkor a legmagasabb fokozaton újra átgyúrjuk. 75 g átválogatott mazsolát a középű fokozaton belekeverünk, a zsiradékot felforrósítjuk, zsiradékba mártott teáskanállal kis labdákat szakítunk, a forró zsiradékban úszatva világosbarnára sütjük, habszedőkanállal kiemeljük, konyhai rácsra téve lecsöpögtetjük.

Családi napunk

Miért „családi”? Az Úr Jézus egy új szervezeti formát hagyott követőire: a gyülekezetet. Ez az ószövetségi Isten népével szemben nem annyira népjelleget, mint inkább családiasságot hozott a hívők közé. Testvérei lettünk egymásnak, és gyermekei Istennek. Ez a családias légkör az első gyülekezetben is nyilván-

való volt, ahol szeretetközösségben kezdtek élni egymással a keresztyének. A létszám növekedésével együtt járt az intézményesülés. De időről időre emlékeztetnünk kell magunkat arra, hogy valójában egy nagy lelki család vagyunk, az Atya családja.

A családi napokon épp ezért minden özvegy, árva, egyedülálló hadd élje át, hogy a gyülekezet az ő igazi, mindig megmaradó nagy lelki családja, másrészt minden egyes kis és nagy család a gyülekezetben érezze meg, hogy egy nagyobb egész részei, kis családjuk apraja-nagyja a gyülekezethez tartozik – ha tagjai már, ha nem, számon tartjuk, várjuk, szeretjük őket!

Az előadás kifejezetten a szeretetkapcsolatainkhoz nyújt segítséget, van program gyermekeknek és fiataloknak, mert ők is fontosak egy családban, egymásnak szolgálunk a közös ebéden, akárcsak otthon, van helye a nevetésnek, a hazavihető énekeknek is.

A cél: tanulni a szeretetről, és gyakorolni a szeretetet egymás felé közvetlenül, önzetlenül, adni tanulni.

Szommer Hajnalka

Tanácsnak Lelke

A szőnyegemen ült 32 régi tanítványom tíz évvel azután, hogy tanítottam őket. Kérték, meséljem el a legutóbbi istenélményemet. Meghatottan mondtam el a számológépem csodáját, és ezzel a bizonyosságtétellel megnyitottam az ő tanúságtételük számára az ablakot. Fújt a Szél, megtelt a szobám a Lélek erejével. Mert mindegyiknek volt saját élménye. Órákon keresztül hallgattuk a vallomásokat. Végül Isten áldásával engedtem útjukra őket.

Ez a történet 1989-ben kezdődött, amikor a rendszerváltás után megkértek a szülők, tanítsak bibliaismeretet az új első osztályomnak. Szülői értekezlet volt, és meghökkentem a kéréstől. Mindig tudták rólam, hogy „templomos” tanító néni vagyok, sutogtak is „hittantanításról”, de ilyen nyíltan nem

szólított meg senki sohasem. Egy másodpercig összeszorult a szívem, de azután egy csodálatos érzés járt át. Igen, hívő vagyok, tanítottam vasárnapi iskolában, és talán, Isten segítségével tudnám tanítani a bibliaismeret tantárgyat is – mondtam felszabadultan. Ekkor biztos voltam abban, hogy ezeket a gondolatokat nem én fogalmaztam meg, hanem a Szentlélek. Bátor lettem a felismeréstől, mert éreztem az ő jelenlétét.

Meg tudtam mondani azt is, hogy ha elintézik a tantárgy bevezetését, nem a Bibliáról fogok tanítani, hanem Isten szeretetéről. Gondolják végig, mielőtt egy lépést is tennének.

Csodálatos négy évet kaptunk a jó Istentől.

Felejtethetlen emléket őrzök egy kirándulásról, ahol kíváncsiak lettek a gyerekek *Tom*i Bibliájára, és megkértek, meséljek belőle. Tetszett nekik a felolvasás. Szerettek volna kapni egy Bibliát. Az Úr halotta a gyerekek óhaját. Hamarosan megkeresett egy ismeretlen testvérnő, és felajánlott 32 darab Bibliát ajándékba. A gyülekezete fizette a költségeket.

Az olvasókönyv mellett a Biblia szövege is a gyakorlás anyaga lett. A tanári asztalomon az osztálykönyvön állt az én Bibliám. Bárki olvashatott belőle. Amikor nyugdíjba mentem, hosszas néma csend után *Kati* megkért, ne vigyem haza, mert akkor nem lesz Biblia az iskolában.

Nagy kiváltságnak tartottam, hogy izraelita gyerekeket is taníthatok, de sok töprengéssel járt, hogy ezek a gyerekek és főleg a szüleik hogy fogadják az Úr Jézusról szóló evangéliumot. Magam nem tudtam volna megoldani ezt a helyzetet sem, de a Léleknek ez sem volt megoldhatatlan gond. *Noémi* arca tűnik fel nekem, aki vallásos izraelita létére, elkérte a Bibliámat, hogy az egyik órán megtanulja Mária hálaénekét. Jutalmat akartam adni a magnificatért, de visszautasította. „Minden ajándéknál többet ér, hogy megtanulhattam ezt a gyönyörű éneket.” Másodikos volt!

Az Úr Jézus megkísértésének tanítása komoly fejtörést okozott nekem. Sok kérdést vetett fel a történet, de Isten Lelke vette kezébe a gondomat. Úgy tárulkoztak ki a kísértésekkel küzdő gyermekszívek, hogy most is remegek tőle. Kérték, tanítsak meg egy imát, amivel elűzhetik a sötét gondolatokat.

Lassan hitre jutott az egész osztályom. Isten gondoskodott arról, hogy bizonyosságok vegyék körül őket.

Az egész iskola csodálta az osztály kiváló eredményét, nyilvánvaló lett, hogy ez a teljesítmény a Biblia tanulásával függ össze.

Ilyen előzmények után jöttek el hozzám nagyra nőtt kicsinyeim, és csak folytattuk a lelki beszélgetést ott, ahol annak idején abbahagytuk.

Áldom az Isten szent nevét, hogy megajándékozott ezzel a csodálatos négy évvel, megköszönöm a Jó Pásztornak, hogy megkereste az én kis bárányaimat is, és hálás vagyok a Szentlélekért, aki véghezvitte a gyermekek hitre jutását, és átforgalmazta bennünket!

Frittmann Lászlóné

Egy nemesember hagyatéka

Egy kicsiny hegyi faluban évszázadokkal ezelőtt egy nemesember azon gondolkodott, hogy milyen örökséget hagyjon a falu lakóinak.

Végül eldöntötte, hogy templomot épít hagyatékként. A templomépítés tervét titokban tartotta egészen a befejezésig.

Amikor az emberek össze- gyűltek, csodálkoztak a templom szépségén és tökéletességén. Sok dicsérő megjegyzés után egy jó megfigyelő megkérdezte: „De hol vannak a lámpák? Miként világítják meg a templomot?” Anélkül, hogy válaszolt volna, a nemes rámutatott a falon lévő lámpatartókra, aztán minden egyes családnak adott egy lámpát, hogy vigyék magukkal az istentiszteletre, és fűgesszék fel a falra:

„Valahányszor itt vagytok, az a hely, ahol ültök, világos lesz – felelte a nemesember. – Amikor pedig nem lesztek itt, az a hely sötét lesz.

Amikor távol maradtok a templomtól, Isten házában bizonyos része sötétben marad.”

Vajon a mi lámpásunk meg van-e gyújtva? Azon a helyen világítunk, ahová Isten helyezte minket? Ha a megfelelő helyen világít életünk, akkor igazi a mi Krisztus-várásunk.

(Ismeretlen szerző / Forrás: Laudetur.hu)

Hírhozó – hírvivő

♦ **85. születésnapját ünnepelte** Frittmann László testvér, gyülekezetünk presbitere, aki hosszú időn át, nehéz időkben intézte a gyülekezet ügyeit bölcs hozzáértéssel, bátorsággal és Istentől elhívott módon. Soltvadkertről érkezett Újpestre, 1966-ban diakónussá, 1972-ben presbiterré avatta a gyülekezet. Gyülekezeti és közegyházi szolgálatait aktívan és kitartóan végezte. Igaz testvérünkre Salamon megállapítása: „*Annak az embernek, akit ő jónak talál, bölcsességet, tudást és örömet ad*” (Préd 2,26a). Ezúton is kívánjuk életére Isten gondoskodó kegyelmét, és a zsoltárossal így imádkozunk az Úrhoz: „*Legyen kezed azzal a férfival, jobbod azzal az emberrel, akit magadnak neveltél!*” (Zsolt 80,18)

♦ **Imaházunk tetőfelújítási munkálatait** július 12. és augusztus 6. közötti időre tervezzük. A testvéri felajánlásokat Lőrinszkyné Tarnai Gabriella testvérünk gyűjti. A tetőfelújítási programunkat Újpest Önkormányzata egymillió forinttal támogatja. A testvérek hozzájárulását hálásan megköszöni a gyülekezet vezetősége.

♦ **Készül az új fordítású Biblia revíziója.** A Magyar Bibliatársulat 2006-ban kezdett hozzá a revízió előkészítéséhez, az észrevételek összegyűjtéséhez. A Szöveggondozó Bizottság revíziós munkájának első két próbakiadását az egyházi lapok mellékleteként vehetik kézbe az érdeklődők azzal, hogy pozitív vagy negatív véleményüket is közölhetik a bibliatársulattal.

Elsőként Mózes első könyvének szövegét, majd a Római levél revideált változatát olvashatják az egyházi lapok előfizetői.

♦ **Ökumenikus bibliaolvasás lesz pünkösdhétfőn a Deák téren.** Gimnazisták, egyetemisták, közéleti személyiségek (művészek, sportolók, politikusok stb.) és egyházi szervezetek tagjai olvassák fel a Deák téri evangélikus templom lépcsőjén állva a pünkösdi események leírását több nyelven. Az akcióval, amelyet a Református Közéleti és Kulturális Központ, a Magyar Bibliatársulat, a Kálvin Kiadó és a Luther Kiadó szervez, azt szeretnék tudatosítani az emberekben, hogy a Lélek ma is képes megszólítani, akit csak akar, és amikor csak akarja – akár a Deák téren, séta közben is.

♦ **Szolgáló vezetés.** Schmitt Pál, az országgyűlés új elnöke beszédében Lukács evangéliumából idézett: „*aki vezet olyan legyen, mint aki szolgál*” (Lk 22,26) – utalva ezzel arra, hogy parlamenti munkáját ennek a jézusi tanításnak a tükrében kívánja végezni.

♦ **Afrikai levélrészlet.** „Még itt vagyok Sierra Leonében, bár a legutóbbi száraz évszak olyan forró volt, hogy nagyon nehezen bírtam. Az autóban rendszerint 50 Celsius-fok feletti hőmérsékletet mutatott a hőmérő, a besötétített hálósobában pedig általában 37 fokot. Áram meg nincs, így nem tudok légkondicionálót beszerezni a házba. Természetesen áram nélkül a hűtőszekrény sem működik, az áramfejlesztő használata meg drága, zajos és bűdös. Most szorgalmasan tanulom a fulah nyelvet és szeretnék valahogyan bekapcsolódni a fulah misszióba. A fulák eddig nagyon elzárkóztak az evangélium elől. Hála legyen az Úrnak, hogy még folytathatom a szolgálatot, pedig egy néhány hónap múlva már 58 éves leszek. Testvéri üdvözléssel:

Füredi Kamilla
baptista misszionárius”

Új Lant

Az Újpesti Baptista
Gyülekezet Lapja
Alapítási év: 1936

Szerkeszti:

a Szerkesztőbizottság

Felelős szerkesztő:

Marosi Nagy Lajos

Tördelte: Papp Szabolcs

Készült az O-Pont Nyomdában

Felelős vezető: Győri Énok

ISSN 1217-4378

www.ujpest.baptist.hu/ujlant